

Марія съ тоя дързостя: » Въ тебѣ е прѣстѣнъ-
атъ; видѣхъ го въ рацѣтъ ти ». Тая безсрамна кие-
вета изпълни Маріѣ съ ужасъ, но нищо ся разгнѣви,
нищо покѣи, нищо пакъ ся припираше, уграичи ся
само да отговори съ гласъ : давянъ въ слъзы;
лъжешъ че си видѣла прѣстѣнъ атъ въ рацѣтъ ми
и какъ можешъ да довѣрявашъ, едина такъжъ ужа-
снѣя клеветъ за да мя натащѣешъ въ пучинатъ акъ-
то не съмъ ти сторила нищо зло? » Тия думы не мо-
жяха да повдигнатъ никакво съжалѣніе въ Ери-
ета, която заслѣпена отъ частното си корысто-
любіе имаше сърдцето си пълно отъ ненавистъ и
гордость къмъ Марію и довѣри изново свидѣтель-
ството като прилагаше безчисленны подробности,
които изнамираше въ това время. Слѣдъ то-
ва же като ѣ мигна съдникъ атъ излъзе. » Марію,
вината ти е очевидна, каза испытатель атъ, всички-
тъ свидѣтельства ся, срещо ти, самата горнична на
младата графиня видѣ прѣстѣнъ атъ въ рацѣтъ ти, за
това кажи ни гдѣ си го скрѣла? »

Марію довѣри и втори пѣтъ че не е въ нея, и на-
онецъ ѣ върнаха, пожълтъмъ и разстрепераямъ въ тъ-
мницата. Поло вина на ношъта примина прострѣ-
на на леглото си като плачеше, въздышаше и ся
молеше до гдѣ ѣ прати Богъ сынъ за облегченіе.

На утрѣшній атъ день съдникъ атъ ѣ изведе из-
ново предъ съдилище то. Като гледаше че нищо не
можа да издыри съ заплашваніята, потруди ся
дойде на по сладки разговори за да ѣ доведе съ
тоя начинъ до исповѣданіе на погрѣшката ѣ.